

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/53/2019
Identifikačné číslo spisu: 4017200833
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4017200833.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): J. B., H., právne zastúpený: JUDr. Martin Kanás, advokát so sídlom Školská 3, Nitra, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101833593/2017 zo dňa 24. augusta 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/161/2017-96 zo dňa 23. januára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/161/2017-96 zo dňa 23. januára 2019 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 11S/161/2017-96 zo dňa 23. januára 2019 podľa § 190 v spojení s § 140 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol správnu žalobu. V odôvodnení v zmysle § 140 SSP poukázal na svoju predchádzajúcu judikatúru vo veci vedenej pod sp. zn. 11S/154/2017, v ktorej vystupovali rovnakí účastníci konania a ktorej predmetom bolo taktiež preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného a jemu predchádzajúceho rozhodnutia a postupu prvostupňového orgánu, ktoré sa týkali tej istej daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2014 až december 2014, ktorá sa začala dňa 07. 06. 2016 na základe oznámenia správcu dane zo dňa 03. 05. 2016. Krajský súd konštatoval, že v uvedenej veci sp. zn. 11S/154/2017, na ktorú odkázal vo svojom odôvodnení žalobca uviedol rovnaké žalobné námietky ako v konaní v prejednávanej veci, zo strany žalovaného bolo podané obsahom rovnaké vyjadrenie, pričom sa jedná o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ktorého podkladom pre vydanie rozhodnutia boli výsledky totožnej daňovej kontroly vykonanej za zdaňovacie obdobie január 2014 až december 2014 a rozdiel spočíva len v skutočnosti, že ide o iné zdaňovacie obdobie (január 2014) a inú sumu rozdielu dane z pridanej hodnoty. Krajský súd sa preto stotožnil s právnym posúdením tamojšieho súdu uvedeným v

rozsudku č. k. 11S/154/2017-82 zo dňa 10. 10. 2018, ktorý bol založený v spise a odvolávajúc sa na vyššie uvedený rozsudok a jeho odôvodnenie, podanú žalobu zamietol.

2. Žalobca ako sťažovateľ podal v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Namietal, že zo zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej aj len „zákon o DPH“) boli vypustené ustanovenia viažuce sa k registrácii, pričom sťažovateľ v danom prípade využil spôsob fakturácie jednotlivým členom združenia, ktorý je zároveň poverený vedením účtovníctva - H. B. On sám nemohol fakturovať vykonávanie svojej činnosti, lebo neuskutočňoval žiadne zdaniteľné obchody. Obsahom jeho činnosti je podiel na príjmoch a výdavkoch H. B., ktorá je poverená vedením účtovníctva. Zákon o DPH nezakazuje postupovať spôsobom, ktorý zvolil, kedy H. B., vo svojom mene prijíma a aj dodáva všetky zdaniteľné obchody, vystavuje všetky doklady a vedie evidenciu za všetky zdaniteľné obchody. DPH je pri tomto spôsobe zaplatená v plnej výške, nedochádza k jej kráteniu a je platená osobou, ktorej táto povinnosť vyplýva zo zákona o DPH. Zo žiadneho ustanovenia zákona o DPH nevyplýva povinnosť rozúčtovať dodanie tovaru a služieb podľa pomeru, v akom sa delia príjmy a výdavky dosiahnuté pri spoločnom podnikaní na základe zmluvy o združení.

3. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti pridržiaval toho, že sťažovateľ nerešpektoval zmeny v zákone o DPH. K námietke, že zákon o DPH nikde nezakazuje ním zvolený postup poukázal na § 85kb zákona o DPH. Pripustil, že zákon o DPH neustanovuje povinnosť rozúčtovať dodanie tovaru a služieb podľa pomeru, akým sa delia príjmy a výdavky, avšak platí, že následkom novely zákona o DPH bolo, že spoločné podnikanie na základe zmluvy o združení sa od 1. januára 2014 posudzuje ako individuálne podnikanie jednotlivých členov a teda nie je možné, aby údaje o uskutočnených a prijatých zdaniteľných plneniach uvádzal v daňovom priznaní len jeden člen a druhý člen podával negatívne daňové priznania. Ozrejmil, že k vypusteniu právnej úpravy týkajúcej sa registrácie združenia, a teda aj možnosti uplatňovať zjednodušený postup členov združenia pri uplatňovaní dane na výstupe a odpočítaní dane z prijatých zdaniteľných plnení, došlo z dôvodu, že tieto ustanovenia boli v rozpore so smernicou Rady 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty. Smernica o DPH neumožňuje zjednodušený postup pre členov združenia, ale len pre skupinovú registráciu, ktorá je upravená v § 4a a § 4b zákona o DPH a za splnenia podmienok finančného, ekonomického a organizačného spojenia zdaniteľných osôb. Stotožnil sa s argumentáciou krajského súdu a poukázal aj na argumentáciu v bodoch 22 až 24 a 27 a 28 rozsudku krajského súdu sp. zn. 11S/154/2017 zo dňa 10. 10. 2018, ktorým rozhodol v rovnakej veci.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju zamietol podľa § 461 SSP v spojení s § 464 ods. 2 SSP.

5. Podľa § 140 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody.

6. Podľa § 464 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

7. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 101833593/2017 zo dňa 24. 08. 2017, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane, t.j. Daňového úradu Nitra č. 100408751/2017 zo dňa 07. 03. 2017, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 1 309,04,- euro za zdaňovacie obdobie január 2014.

8. Kasačný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti už opakovane riešil spor týkajúci sa rovnakých účastníkov konania, kedy krajský súd zamietol správne žaloby žalobcu najmä z dôvodu, že vypustením § 4 ods. 2 a 3 zo zákona o DPH s účinnosťou od 01. 01. 2014 došlo k zmenám spočívajúcich v tom, že za spoločnú činnosť združenia už nesmie poverená osoba za združenie vyhotovovať faktúry, podávať daňové priznania a súhrnné výkazy. Každý člen združenia sa posudzuje rovnako, ako individuálne podnikajúca osoba a daňové priznanie podáva každý sám za seba, teda za svoj podiel na zdaniteľných obchodoch a prijatých zdaniteľných plneniach. Po 01. 01. 2014 už zákon o DPH nepripúšťa, aby údaje o uskutočnených a prijatých zdaniteľných plneniach uvádzal v daňovom priznaní k DPH len jeden člen združenia a ďalší člen združenia podal negatívne daňové priznanie, ako to urobil žalobca v kontrolovanom zdaňovacom období. Ak členovia združenia podnikajú na základe zmluvy o združení aj po 01. 01. 2014, na každého z nich sa vzťahujú práva a povinnosti vyplývajúce zo zákona o DPH v rozsahu, ktorý zodpovedá ich podielom na podnikaní v rámci združenia.

9. Podľa § 464 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

10. V prejednávanej veci je predmetom kasačného konania takmer totožný skutkový a právny stav, rozdiel je iba v označení mesiaca zdaňovacieho obdobia, ktorý bol predmetom konaní kasačného súdu a ním vydaných rozsudkov sp. zn. 4Sžfk/22/2019 zo dňa 05.05.2020 (zdaňovacie obdobie za august 2014), sp. zn. 6Sžfk/21/2019 zo dňa 18.06.2020 (zdaňovacie obdobie za november 2014), sp. zn. 3Sžfk/19/2019 zo dňa 08.07.2020 (zdaňovacie obdobie za jún 2014), sp. zn. 1Sžfk/36/2019 zo dňa 27.07.2020 (zdaňovacie obdobie za marec 2014), sp. zn. 1Sžfk/37/2019 zo dňa 27.07.2020 (zdaňovacie obdobie za december 2014) a sp. zn. 3Sžfk/54/2019 zo dňa 05.08.2020 (zdaňovacie obdobie za september 2014). Kasačný súd sa s odôvodneniami týchto rozsudkov v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 464 ods. 2 SSP už ďalšie dôvody neuvádza.

11. O trovách kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

12. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.